

*Hans helighet påve Franciskus predikan
Mässa
Malmö Stadion
tisdagen den 1 november 2016*

Idag firar vi, tillsammans med hela Kyrkan, Alla helgons högtid. Vi minns inte bara dem som har blivit helgonförklarade under historiens lopp, utan också så många bröder och systrar till oss som har levt sina kristna liv i fullkomlig tro och kärlek, i ett enkelt och undanskymt liv. Många av våra släktingar, vänner och bekanta finns säkert bland dem.

Vi firar alltså helighetens fest. En helighet som kanske inte visar sig i stora gärningar eller utomordentliga händelser, utan som består i att troget, dag efter dag, uppfylla dopets alla krav. En helighet som är full av vår kärlek till Gud och till våra bröder. En trogen kärlek som leder till att man glömmet bort sig själv och ägnar sig åt de andra helt och hållet, som alla dessa mödrar och fäder som uppoffrar sig för sina familjer och med glädje avstår från mycket, från många av sina personliga drömmar eller planer, även om detta inte alltid är lätt. **(T)**

Men om det finns något som kännetecknar helgonen så är det att de verkligen är *lyckliga*. De har hittat hemligheten bakom den äkta lyckan, den som finns i själens djup och som har Guds kärlek som källa. Därför kallas helgonen saliga. Saligprisningarna är deras väg, mål och hemland. Saligprisningarna är den livets *väg* som Herren visar oss så att vi kan följa hans fotspår. I dagens evangelium hörde vi hur Jesus förkunnade saligprisningarna till en stor folkmängd på ett berg vid Galileiska sjön. **(T)**

Saligprisningarna är Kristi egen biografi och därför biografen för varje kristen. Bland dessa saligprisningar vill jag nu uppmärksamma en: "Saliga de saktmodiga". Jesus säger om sig själv: "Lär av mig som har ett milt och ödmjukt hjärta" (Matt 11:29). Detta är hans andliga porträtt, som visar oss hans rika kärlek. Saktmod är ett sätt att vara och att leva som närmar oss Jesus. Det gör det möjligt för oss att vara förenade med varandra; saktmod gör att vi kan lämna åt sidan allt det som skiljer oss från varandra och som gör oss osams; det får oss att alltid leta efter nya sätt att gå framåt på enhetens väg. Så gjorde många söner och döttrar från detta land, bland dem Maria Elisabeth Hesselblad, som nyligen helgonförklarades, och den heliga Birgitta, Birgitta från Vadstena, en av Europas skyddspatroner. De bad och arbetade för att förstärka enhetens och gemenskapens band mellan kristna. Ett mycket tydligt tecken är att det är här, i deras land, som kännetecknas av samlevnad mellan olika folkslag, där vi tillsammans minns reformationen för femhundra år sedan. Helgonen åstadkommer förändringar genom hjärtats saktmod. Genom deras saktmod förstår vi Guds storhet och tillber honom uppriktigt; dessutom har de saktmodiga inställningen att inget går förlorat, eftersom den saktmodiges enda rikedom är Gud. **(T)**

På något sätt blir saligprisningarna den kristnes *identitetskort*, som identifierar att den kristne är Kristi efterföljare. Vi är alla kallade till att bli saliga, Kristi efterföljare, som tar sig an vår tids smärta och ångest och utmaningar med Jesu anda och Jesu kärlek. Vi skulle kunna ange nya situationer som vi kunde leva upp till med förnyad anda som alltid är aktuell: Saliga de som av tro utstår de svårigheter som andra förorsakar dem och som förlåter dem av hela sitt hjärta; saliga de som ser de utstötta och utsatta i ögonen och som visar dem att de är nära; saliga de som känner igen Gud i varje person och som kämpar för att andra också ska göra det; saliga de som skyddar och

tar hand om allas gemensamma hem; saliga de som avstår från sitt eget välstånd för de andras bästa; saliga de som ber och arbetar för de kristnas fullkomliga enhet... Alla de bär inom sig Guds barmhärtighet och ömhet, och Gud kommer säkert att belöna dem. **(T)**

Kära bröder och systrar, kallelsen till heligheten är till för alla, och den bör tas emot från Herren i en anda av tro. Helgonen uppmuntrar oss med sina egna liv och med sin förbön inför Gud, och vi behöver varandra för att bli heliga. Låt oss tillsammans be om nåden att ta emot denna kallelse med glädje och arbeta tillsammans för att fullkomna den. Till vår himmelska moder Maria, alla helgons drottning, anförtror vi våra böneämnen och den dialog som söker den fulla gemenskapen mellan alla kristna, så att Gud välsignar alla våra ansträngningar och så att vi uppnår heligheten i enheten.